

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 17Cb/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120243504
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Janotová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:6120243504.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred sudkyňou Mgr. Katarínou Janotovou v spore žalobcu: Q. G., Z.. XX.XX.XXXX, B. B. X, XXX XX F., Š. H. Q., právne zastúpená BELLAN & Partners, s.r.o. so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, IČO: 52 934 969, proti žalovanému: Poľnohospodárske družstvo "Valča", družstvo so sídlom 038 35 Valča 1, IČO: 36 440 116, právne zastúpený Advokátska kancelária BURIK s.r.o. so sídlom Námestie Svetozára Hurbana Vajanského 2, 036 01 Martin, IČO: 52 804 364, v konaní o zaplatenie 59.528,21 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobkyňi sumu 19.136,90 € spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 19.136,90 € od 22.4.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žaloba sa v časti istiny v sume 40.391,31 € a 8 % úrokov z omeškania ročne zo sumy 59.528,21 € od 18.4.2019 do 21.4.2019 a 8 % úroku z omeškania ročne zo sumy 40.391,31 € od 22.4.2019 do zaplatenia z a m i e t a.

III. Žalovaný m á voči žalobcovi právo na 32,72 % náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplatenia sumy 59.528,21 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnila tým, že sa stala členom žalovaného 16.12.2005 ako zakladajúci člen družstva na ustanovujúcej schôdzi žalovaného. Následne 21.12.2005 uhradila členský vklad vo výške 2.000,- Sk. V priebehu členstva žalobkyňa odkúpila členské podiely a to z titulu Dohody o prevode členských práv a povinností zo dňa 08.06.2007 sumou 98.000,- Sk, kedy bol zvýšený členský podiel žalobkyne na 100.000,- Sk a následne z titulu Dohody o prevode členských práv a povinností z 03.11.2009 bol navýšený podiel žalobkyne o ďalších 1.700 eur. Celkovo tak mal žalobca členský podiel - splatený členský vklad vo výške 4.980 eur. na členskej schôdzi žalovaného konanej dňa 05.11.2009 sa rozhodlo o zlúčení žalovaného s družstvom Roľnícke družstvo Javorina ako zrušeným a zanikajúcim družstvom a o prechode imania zrušeného družstva na žalovaného. Členstvo žalobcu bolo ukončené vystúpením z členstva dňa 22.03.2019. Žalobca mal teda počet ukončených rokov členstva 13. Žalovaný stanovil vyrovnávací podiel žalobkyne na 45.599 eur a po odpočítaní zrážkovej dane vyplatil jej sumu 42.755,85 eur. podľa žalobkyne žalovaný nepostupoval pri stanovení výšky vyrovnacieho podielu správne. V rozpore s § 233 ods. 3 Obchodného zákonníka od čistého obchodného imania v sume 1.526.880 eur odpočítal sumu vo výške 475.092 eur (ostatné kapitálové fondy), čím neoprávnene znížil hodnotu čistého obchodného imania na sumu 1.051.788 eur. Stanovy žalovaného platné ku dňa skončenia členstva žalobcu neobsahujú žiadne ustanovenia, ktorých obsahom sú zabezpečovacie fondy (okrem nedeliteľného fondu), ktoré by mali byť odpočítané z čistého obchodného imania, čo teda po správnosti po odpočítaní sumy 1.083.459 eur predstavujúcu zákonné nedeliteľné fondy od sumy 2.610.399 eur

predstavujúcu vlastné imanie, mala byť výsledná hodnota 1.526.880 eur a nie ako žalovaný udáva hodnotu rovnajúcu sa ešte o ďalšie poníženie 475.092 eur na sumu 1.051.788 eur. Žalovaný tiež neoprávnene zarátal do ukončených rokov členstva všetkých členov, počet rokov členstva F. J.B. Q., nakoľko, ak by aj mal byť p. F. Q. členov, tak v zmysle rozhodnutia predstavenstva družstva zo dňa 09.02.2015, teda k 22.03.2019 mal ukončené 4 roky členstva. Na základe uvedenej skutočnosti žalovaný postupoval neoprávnene pri výpočte koeficientu rovnajúcemu sa podielu počtu rokov členstva žalobcu násobený so súhrnom všetkých splatných členských vkladov (13x4.980) a súhrnom splatených členských vkladov všetkých členov násobených ukončenými rokmi ich členstva (966.417,20), teda nie ako postupoval žalovaný pri výpočte. Pri zohľadnení 4 rokov členstva MVDr. Róberta Salíniho správny výpočet má byť $64.740/966.617,20=0,066989$. Rozdiel medzi výpočtom žalobcu a žalovaného je vo výške 59.528,31 eur.

2. Okresný súd Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania dňa 28.02.2020 rozhodol vo veci platobným rozkazom, sp. zn. 14Up/241/2020.

3. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že žalobkyňa skutkovo a ani právne neodôvodňuje začiatok plynutia úrokov z omeškania. Pokiaľ ide o členstvo žalobkyne, zaniklo 22.03.2019, splatnosť vyrovnacieho podielu nastala dňa 22.04.2019 a až nasledujúcim dňom sa žalobca mohol dostať do omeškania. Žalobkyňa žiada vyplatiť sumu 59.528,31 eur ako rozdiel medzi sumou 102.284 eur a sumou 42.755,85 eur. Žalobkyňa mala odpočítať od sumy 102.284 eur sumu pred zrazením dane, t. j. sumu 45.599 eur, a žalobkyňa musí z uvedeného rozdielu, ktorý žiada odrátať sumu zrážkovej dane, pretože na zrážkovú daň má nárok štát. čo sa týka odpočítania položky „ostatné kapitálové fondy“, tak podľa žalovaného táto bola odpočítaná oprávnenne na účte č. 413400 ostatné kapitálové fondy - vydané DPL je v družstve žalovaného účtovaná menovitá hodnota vydaných družstevných podielových listov. Družstevný podielnícky list je cenný papier, s ktorým sú spojené práva jeho majiteľa. Pokiaľ má v konkurznom konaní podielnik, osoba, ktorá vlastní DPL, postavenie veriteľa voči družstvu, má tento cenný papier charakter budúceho záväzku a teda v žiadnom prípade nemôže byť aktívom, ktoré sa pričíta k čistému obchodnému imaniu, ale práve naopak, má sa od neho odpočítať. Opačný postup by bol v rozpore s princípom spravodlivosti. Menovitá hodnota DPL účtovaná v rámci samostatného analytického účtu v rámci účtu 413, t. j. na účte č. 4134000, nie je zabezpečovacím fondom ako to má na mysli ust. § 233 ods. 3 Obchodného zákonníka. Zaúčtovanie menovitej hodnoty nie je zdrojom akýchkoľvek prostriedkov, ktoré by slúžili na zabezpečenie alebo rezervy družstva. Účtovná menovitá hodnota vydaných DPL (družstevné podielové listy) nie je obchodným majetkom slúžiacim alebo určeným na podnikanie, pretože sa reálne s touto účtovnou položkou nedá vôbec nakladať a od počiatku zaúčtovania až doteraz zostala jej výška nezmenená.

Čo sa týka spochybňovania členstva F. J. Q., tak žalovaný považuje jeho členstvo a počet rokov jeho členstva ako aj členský vklad za nepochybný. Z osvedčenia o dedičstve sp. zn. 18D/357/2014 vrátane opravnej doložky z 10.03.2020 vyplýva, že F. J. Q. zdedil členské práva a povinnosti spojené s členstvom poručiteľa v Poľnohospodárskom družstve Valča vzťahujúce sa k členskému vkladu poručiteľa, ktorý predstavuje 1.212 násobok základného členského vkladu vo výške 33,20 eur... vo výške 40.238,40 eur. Formulácia, že F. Q. zdedil vyrovnací podiel bola zrejmom nesprávnosťou v pôvodnom osvedčení o dedičstve, ktorá vznikla nesprávnym výkladom zákona, pričom uvedená opravná doložka zo dňa 10.03.2020 uvedené odstránila. Z ust. § 232 ods. 1, 3 Obchodného zákonníka je zřejmé, že nie je možné zdediť vyrovnací podiel, ale len členské práva a povinnosti a následne môže dedič o členstvo požiadať. F. Q. sa stal členom na základe jeho prihlášky zo dňa 30.01.2015 a to na podklade Osvedčenia o dedičstve sp. zn. 18D/357/2014 a Rozhodnutia predstavenstva - uznesenia č. 2/2015 o jeho prijatí za člena zo dňa 09.02.2015 ako súčasťi zápisnice zo zasadnutia predstavenstva zo dňa 09.02.2015. Nakoľko k vydaniu opravnej doložky došlo až 10.03.2020 F. Q. požiadal z opatrnosti o opätovné prijatie za člena družstva 11.03.2020 a k žiadosti predložil Osvedčenie o dedičstve vrátane všetkých opravných doložiek, teda aj doložky z 10.03.2020. Predstavenstvo rovnakého dňa väčšinou hlasov prijalo uznesenie č. 6/2020 a súhlasilo s prijatím MVDr. Salíniho za člena. Rovnako z opatrnosti aj napriek domnienke o platnosti pôvodnej prihlášky a pôvodného rozhodnutia predstavenstva na podklade Osvedčenia o dedičstve, čo potvrdzuje zápisnica z mimoriadneho predstavenstva zo dňa 11.03.2020, ako aj listina prítomných členov. Členstvo dediča v družstve je odvodené od členstva jeho právneho predchodcu - poručiteľa. Vzhľadom k uvedenému je nepochybné, že F. Q. je členom družstva.

4. Na vyjadrenie žalovaného reagoval písomne žalobca, ktorý uviedol, že obranu žalovaného považuje za účelovú a podloženú na irelevantných dôkazoch s tým, že žalobca sa v plnom rozsahu pridrižiava žaloby.

5. Žalovaný v rámci dupliky zotrval na tvrdeniach uvedených v odpore.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie a zistil nasledovný právny a skutkový stav veci:

7. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní zotrval na tvrdeniach uvádzaných v žalobe a v písomnom vyjadrení.

8. Právny zástupca žalovaného odkázal rovnako na svoje písomné vyjadrenia.

9. Do spisu žalobca predložil stanovky Poľnohospodárskeho družstva Valča v zmysle zapracovaných zmien prijatých na uznesení členskej schôdze 23.03.2018, z ktorých, okrem iného, vyplýva z druhej časti čl. 7 pís. d), že členom družstva môžu byť fyzické aj právnické osoby. Fyzická osoba sa môže stať členom družstva po dosiahnutí 18 rokov veku, po splnení podmienok členstvo vzniká, okrem iného, dedením so súčasným súhlasom predstavenstva družstva.

Podľa čl. 14 členstvo fyzickej osoby zaniká aj smrťou. Dedič členských práv a povinností poručiťľa môže požiadať družstvo o členstvo. V prípade, že členská schôdza dedičovo členstvo odmietne, príp. dedič neprejaví záujem o členstvo, vzniká mu nárok na vyrovnací podiel.

Podľa čl. 16 bod 1 člen družstva, ktorého členstvo v družstve zaniklo má právo na vyplatenie vyrovnacieho podielu do 30 dní od zániku členstva v družstve. Oprávnený dedič má právo na vyplatenie vyrovnacieho podielu do 30 dní od preukázania dedičského oprávnenia na základe písomnej žiadosti. Právny nástupca má právo na vyplatenie vyrovnacieho podielu do 30 dní od preukázania právneho nástupníctva na základe písomnej žiadosti.

Podľa čl. 16 bod 2 právo na vyplatenie vyrovnacieho podielu sa spravuje podľa § 233 ods. 4 Obchodného zákonníka.

Podľa čl. 33 bod 1 družstvo si pri svojom vzniku zriadi nedeliteľný fond vo výške 10 % zapisovaného základného imania. Z účtovnej závierky Poľnohospodárskeho družstva Valča zostavenej k 31.12.2018 okrem iného vyplýva zo strany 7 „Sstrana pasív“ vlastné imanie vo výške 2.610.339 eur, ostatné kapitálové fondy 475.092 eur, zákonné rezervné fondy a nedeliteľný fond 1.083.459 eur. Zo samotného tlačiva slúžiaceho na účtovnú závierku zo strany č. 3 „strana aktív“ riadok A.III.1. je zrejme účtovanie podielových cenných papierov a podielov v prepojených účtovných jednotkách.

10. Ďalej žalobca predložil príjmové pokladničné doklady preukazujúce, že žalobkyňa uhradila členský vklad žalovanému a to 21.12.2005 2.000,- Sk, 21.12.2005 200,- Sk, 28.12.2007 98.000,- Sk. Ďalej bol predložený do spisu výpis z účtu v Tatra banke preukazujúci vyplatenie vyrovnacieho podielu žalovanej vo výške 42.755,85 eur. Žalobkyňa predložila do spisu aj list adresovaný žalovanému zo dňa 30.05.2019, z ktorého vyplýva, že 18.04.2019 obdržala od žalovaného platbu 42.755,85 eur ako vyrovnací podiel člena, ktorý však nezodpovedá skutočnosti. Pri výpočte vyrovnacieho podielu družstvo nepostupovalo podľa v tom čase platných stanov družstva a tiež v zmysle Obchodného zákonníka a preto žiada o opätovný prepočet vyrovnacieho podielu a jeho doplatenie. Na uvedený list reagoval žalovaný dňa 10.07.2019 s tým, že predstavenstvo družstva prerokovalo výzvu na svojom zasadnutí dňa 24.06.2019 a uznieslo sa, že žalovaný postupoval pri výpočte podielu v zmysle Obchodného zákonníka § 233, pričom boli zohľadnené roky členstva žalobkyne v počte 13 rokov a stav splateného členského vkladu vo výške 4.980 eur, pričom pri výpočte vychádzali z obchodného imania k 31.12.2018 po odpočítaní záväzkov.

11. Do spisu bola predložená tiež listina, ktorá preukazuje výpočet vyrovnacieho podielu Stanislavy Feriancovej, ktorý pri výpočte vyrovnacieho podielu použil žalovaný.

12. Žalovaný predložil do spisu Osvedčenie o dedičstve sp. zn. 18D/357/2014 po poručiťľovi P. Q., ktorý zomrel 25.06.2014, z ktorého, okrem iného, vyplýva, že J. Q. zdedil vyrovnací podiel v Poľnohospodárskom družstve Valča, ktorý vyrovnací podiel bol v aktívach uvedeného osvedčenia stanovený na sumu 40.328,40 eur. K rozhodnutiu o dedičstve bola predložená aj opravná doložka zo dňa 01.04.2019, z ktorej vyplýva, že Osvedčenie o dedičstve vydané dňa 12.01.2015 sa opravuje tak, že na strane druhej v bode III v siedmom odseku a na strane desiatej v bode V v druhom riadku sa

za bodkočiarkou dopĺňa znenie ...pozostávajúci z členských práv a povinností, čo predstavuje 1.212 podielov po 33,20 eur. K Osvedčeniu o dedičstve bola vydaná druhá opravná doložka s dátumom 03.02.2020, ktorá opravuje Osvedčenie o dedičstve na strane 11 (podľa predloženého osvedčenia súd konštatuje, že osvedčenie má len 10 strán). V poslednom odseku v druhom riadku sa vypúšťa nesprávne znenie ...123/93... a nahrádza sa správnym znením 323/93 a k rovnakému osvedčeniu o dedičstve bola vydaná tretia opravná doložka zo dňa 10.03.2020, kde na strane druhej v bode III Aktíva v siedmom odseku sa vypúšťa nesprávne znenie vyrovnací podiel v poľnohospodárskom družstve Valča vo výške 40.238,40 eur a nahrádza sa správnym znením členské práva a povinnosti spojené s členstvom poručiťľa v Poľnohospodárskom družstve Valča, družstvo 038 35 Valča 1, IČO: 36 440 116, vzťahujúce sa k členskému vkladu poručiťľa, ktorý predstavuje 1.212 násobok základného členského podielu vo výške 33,20 eur vo výške 40.238,40 eur.

13. Do spisu bola tiež predložená žiadosť žalovaného adresovaná notárke o vydanie opravnej doložky a tiež spresnenie pôvodného vyjadrenia s tým, že predmetom dedičského konania nemal byť vyrovnací podiel, ale členské práva a povinnosti spojené s členstvom poručiťľa v Poľnohospodárskom družstve.

14. Žalovaný predložil do spisu aj žiadosť F.. J. Q. adresovanú predstavenstvu Poľnohospodárskeho družstva Valča, ktorou žiadal o prijatie za člena družstva na základe Osvedčenia o dedičstve sp. zn. 18D/357/2014 po otcovi P. Q.. Na listine nie je uvedený dátum. Zo stanov Poľnohospodárskeho družstva Valča účinných od 28.03.2019 okrem iného vyplýva z čl. 16 bod 3, že pre určenie vyrovnacieho podielu je rozhodný stav čistého obchodného imania družstva podľa riadnej individuálnej účtovnej závierky za účtovné obdobie, ktoré predchádza účtovnému obdobiu, v ktorom členstvo zaniklo. Pri určovaní výšky vyrovnacieho podielu sa neprihliada na imanie, ktoré je v nedeliteľnom fonde. Ďalej sa neprihliadne na imanie, ktoré je v ostatnom kapitálovom fonde na účte 4134000 ostatné kapitálové fondy - vydané DPL, oprávneným osobám. Takisto sa neprihliada na vklady členov s kratším ako ročným členstvom predom, ku ktorému sa ročná účtovná závierka zostavuje.

15. Tiež bola žalovaným predložená do spisu tabuľka a to zoznam členov družstva so splatenými členskými vkladmi. Žalobkyňa tiež predložila do spisu vkladový lístok na č. I. 91, ktorý je nečitateľný a ktorý podľa žalobkyne preukazuje jej ďalší členský vklad do družstva.

16. Podľa § 227 ods. 2 pís. b) Obchodného zákonníka po splnení podmienok vyplývajúcich zo zákona a stanov vzniká členstvo za trvania družstva prijatím za člena na základe písomnej členskej prihlášky.

17. Podľa § 227 ods. 4 Obchodného zákonníka členstvo nevzniká pred zaplatením vstupného vkladu.

18. Podľa § 228 veta prvá a druhá Obchodného zákonníka družstvo vedie zoznam všetkých svojich členov. Do zoznamu sa zapisuje okrem názvu a sídla právnickej osoby alebo mena a bydliska fyzickej osoby ako člena aj výška jej členského vkladu a výška, v ktorej bol splatený.

19. Podľa § 231 ods. 2 Obchodného zákonníka vystúpením zaniká členstvo v čase určenom stanovami, najdlhšie však uplynutím šiestich mesiacov odo dňa, keď člen písomne oznámil vystúpenie predstavenstvu družstva.

20. Podľa § 232 ods. 1 veta prvá a druhá Obchodného zákonníka členstvo fyzickej osoby zaniká smrťou. Dedič členských práv a povinností poručiťľa môže požiadať družstvo o členstvo.

21. Podľa § 232 ods. 3 Obchodného zákonníka dedič, ktorý sa nestal členom, má nárok na vyrovnací podiel člena, ktorého členstvo zaniklo.

22. Podľa § 233 ods. 1 Obchodného zákonníka pri zániku členstva za trvania družstva má doterajší člen nárok na vyrovnací podiel.

23. Podľa § 233 ods. 2 Obchodného zákonníka vyrovnací podiel sa určí pomerom splateného členského vkladu doterajšieho člena násobeného počtom ukončených rokov jeho členstva k súhrnu splatených členských vkladov všetkých členov násobených ukončenými rokmi ich členstva.

24. Podľa § 233 ods. 3 Obchodného zákonníka pre určenie vyrovnacieho podielu je rozhodný stav čistého obchodného imania družstva podľa riadnej individuálnej účtovnej závierky za účtovné obdobie, ktoré predchádza účtovnému obdobiu, v ktorom členstvo zaniklo. Pri určovaní výšky vyrovnacieho podielu sa neprihliada na imanie, ktoré je v nedeliteľnom fonde, a ak to vyplýva zo stanov, aj v iných zabezpečovacích fondoch. Takisto sa neprihliada na vklady členov s kratším ako ročným členstvom pred dňom, ku ktorému sa ročná účtovná závierka zostavuje.

25. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení a zisteného skutkového stavu súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

26. Predmetom konania bolo zaplatenie žalovanej sumy, ktorej sa žalobkyňa domáhala titulom vyrovnacieho podielu, na ktorý jej mal vzniknúť nárok po ukončení členstva v Poľnohospodárskom družstve. Zo zákona nepochybne vyplýva, že zánikom členstva vzniká bývalému členovi družstva nárok na vyrovnací podiel. Stanovy nesmú tento nárok vylúčiť. Vyrovnacím podielom sa rozumie majetkový nárok bývalého člena, ako aj nárok dediča, ktorý sa nestal členom družstva. Bolo nepochybné a ani medzi stranami nebolo sporné, že mala žalobkyňa ukončených 13 rokov členstva v Poľnohospodárskom družstve, avšak rozdielne od žalobcu, ktorý tvrdil, že žalobkyňa členstvo vzniklo 16.12.2005, tak podľa názoru súdu žalobkyňa vzniklo členstvo až 21.12.2005 a to s poukazom na § 227 ods. 4 Obchodného zákonníka, podľa ktorého členstvo nevzniká pred zaplatením vstupného vkladu. Táto skutočnosť však nemala vplyv na počet ukončených rokov členstva s tým, že dĺžka členstva sa nepočíta na kalendárne, ale na bežné roky. Členstvo žalobkyne bolo ukončené vystúpením z členstva dňa 22.03.2019 a teda za obdobie od 21.12.2005 do 22.03.2019 skutočne členstvo trvalo 13 bežných rokov. Vo vzťahu k určaniu vyrovnacieho podielu jedným z kritérií je aj výška splateného členského vkladu. Žalobca v žalobe uvádzal, že splatený členský vklad žalobkyne bol 4.980 eur. Toto tvrdenie žalobcu žalovaný výslovne nepoprel a preto sa považuje za nesporné, že splatený členský vklad bol vo výške 4.980 eur, aj keď po prepočte súdom správne malo byť 5.085,70 eur. 4.980 eur ako splatený členský vklad, ktorý tvrdila žalobkyňa v rovnakej výške ho však viedol aj žalovaný, preto sumu 4.980 eur považoval súd za nespornú.

27. Spornou medzi stranami však bola skutočnosť, či bola hodnota podielových listov oprávnené odpočítaná od čistého obchodného imania. Súd zastáva názor, že táto hodnota bola odpočítaná neoprávnené. Základom pre výpočet vyrovnacieho podielu v zmysle ust. § 233 ods. 3 Obchodného zákonníka je čisté obchodné imanie. Pre účely Obchodného zákonníka § 6 definuje pojem obchodného majetku, obchodné imanie, vlastné imanie a čisté obchodné imanie. Podľa odseku 3 tohto ustanovenia je čistým obchodným imaním obchodný majetok po odpočítaní záväzkov vzniknutých podnikateľovi v súvislosti s podnikaním. Pre správny záver o výške vyrovnacieho podielu je potrebné skúmať správnosť údajov, ktoré sú podkladom pre jeho výpočet a to i údajom týkajúcich sa fondov a rezerv, keď je zřejmé, že pri určovaní výšky vyrovnacieho podielu sa neprihliada na imanie, ktoré je v nedeliteľnom fonde a ak to vyplýva zo stanov aj v iných zabezpečovacích fondoch. Ak družstvo disponuje majetkom v hodnote podielových listov, tieto sú súčasťou majetku - základného imania družstva podľa § 223 ods. 1 Obchodného zákonníka. Z ust. § 233 ods. 3 Obchodného zákonníka, ktoré je dispozitívnym ustanovením vyplýva, že pri určovaní výšky vyrovnacieho podielu sa neprihliada na imanie, ktoré je v nedeliteľnom fonde. Podľa znenia stanov platných a účinných v znení ku dňu zániku členstva žalobkyne v družstve nevyplýva žiadna iná úprava spôsobu určenia vyrovnacieho podielu. Ak teda súd vychádza striktnie z ust. § 233 ods. 3 Obchodného zákonníka, tak pri určení výšky vyrovnacieho podielu, keď aj v zmysle individuálnej účtovnej závierky podielové listy sú účtované na strane aktív a nie na strane pasív, tak súd je toho názoru, že hodnota týchto podielových listov mala byť odrátaná od čistého obchodného imania. Teda podľa názoru súdu, ak žalovaný odrátal hodnotu podielových listov od čistého obchodného imania, nepostupoval v rozpore s ust. § 233 ods. 3 Obchodného zákonníka.

28. Ďalšou spornou skutočnosťou bolo členstvo F.. J. Q. v družstve. V tomto súdenom prípade, súd prijal záver, že F.. J. Q. nezdedil vyrovnací podiel, ale zdedil členstvo v družstve. Tento názor je rozdielny oproti názoru, ktorý vyslovil súd vo svojom rozsudku sp. zn. 17Cb/49/2019, pričom v konaní sp. zn. 17Cb/49/2019 súd vychádzal z rozhodnutia notára a to Osvedčenia o dedičstve sp. zn. 17D/357/2014, z ktorého vyplýva, že F.. J. Q. zdedil vyrovnací podiel (teda nie členské práva vo výške 40.238,40 eur) a rovnaká skutočnosť vyplýva aj z opravnej doložky zo dňa 01.04.2019, ktorá stanovuje spôsob výpočtu vyrovnacieho podielu. Až po rozhodnutí súdu vo veci sp. zn. 17Cb/49/2019 notárka na žiadosť žalovaného vydala ďalšiu opravnú doložku, v ktorej už korigovala pôvodné Osvedčenie o

dedičstve s tým, že F. J.B. Q. zdedil členské práva a povinnosti spojené s členstvom poručiteľa P. Q. v Poľnohospodárskom družstve Valča. Situácia v teraz súdenom spore je teda odlišná od situácie v spore sp. zn. 17Cb/49/2019, kde súd vychádzal z Osvedčenia o dedičstve, ktoré bolo vlastne rozhodnutím notára, ktorý bol prejednaním dedičstva poverený súdom, teda išlo o súdne rozhodnutie a súd takto aj nahliadal a považoval ho za záväzný. V danom prípade však súd vychádzal už z rovnakého Osvedčenia o dedičstve, avšak v znení opravnej doložky zo dňa 10.03.2020, ktorá opravná doložka je aj podľa názoru súdu v súlade so zákonom a to z toho dôvodu, že bolo preukázané a medzi stranami ani nebolo sporné, že F. J. Q. je dedičom po neb. P. Q., ktorý zomrel 25.06.2014. F. J. Q. uskutočnil žiadosť o prijatie za člena v družstve dňom 30.01.2015. Žalovaný podľa zápisnice zo zasadnutia predstavenstva Poľnohospodárskeho družstva Valča so sídlom vo Valči uskutočneného 02.02.2015 v dobe 5 prerokoval žiadosť F. J. Q. a prijal uznesenie o prijatí F. J. Q. za člena družstva. S poukazom na ust. § 232 Obchodného zákonníka s použitím čl. 7 a čl. 14 stanov Poľnohospodárskeho družstva Valča F. J. Q. ako dedič po zomrelom otcovi žiadosťou zo dňa 30.01.2015 prejavil záujem o členstvo v družstve, členská schôdza jeho členstvo ako dediča neodmietla. Predstavenstva družstva podľa uznesenie zo dňa 02.02.2015 rozhodlo o jeho prijatí za člena družstva a potom teda išlo o situáciu upravenú v čl. 7 pís. b) stanov žalovaného. Boli teda splnené podmienky pre vznik členstva F. J. Q. v družstve. F. J. Q. zdedil práva a povinnosti svojho právneho predchodcu a preto do počtu jeho rokov členstva bolo potrebné zahrnúť nielen dobu jeho členstva, ale aj i dobu členstva jeho právneho predchodcu.

29. Ďalšou spornou skutočnosťou bol okamih plynutia nároku na úroky z omeškania. V tomto prípade sa súd stotožnil s tvrdením žalovaného s poukazom na čl. 16 ods. 1 stanov družstva, podľa ktorého člen družstva, ktorého členstvo zaniklo má právo na vyplatenie vyrovnacieho podielu do 30 dní od jeho zániku. Členstvo žalobkyne zaniklo 22.03.2019 a teda, podľa názoru súdu, 30-dňová lehota uplynula 22.04.2019 a teda žalovaný sa dostal do omeškania dňom 22.04.2019. Pokiaľ ide o výšku úrokov z omeškania 8 % ročne z dlžnej sumy, súd zdôrazňuje, že vzťah medzi stranami sporu sa spravuje ust. Obchodného zákonníka podľa § 261 ods. 6 pís. b) Obchodného zákonníka. Potom teda žalobcovi prislúchali úroky z omeškania zákonné podľa ust. § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka v spojení s Nariadením Vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z., čo predstavovalo 8 % a žalobca si úroky z omeškania v tejto zákonnej výške uplatnil.

30. Pokiaľ ide o samotný výpočet vyrovnacieho podielu tak ten súd ustálil nasledovne. Počet ukončených rokov členstva žalobkyne 13 vynásobený výškou vkladu 4.980 eur, súčin predstavuje sumu 64.740 eur. Čisté obchodné imanie je vo výške 1.526.880 eur, ktoré súd ustálil v zmysle riadnej individuálnej účtovnej závierky žalovaného vyhotovenej k 31.12.2018, kde vychádzal zo strany pasív, keď od vlastného imania 2.610.339 eur odpočítal nedeliteľný fond vo výške 1.083.459 eur.

Súčin členských vkladov a ukončených rokov všetkých členov predstavuje hodnotu 1.493.734,40 eur ako vyplýva z evidencie členov, ktorú vedie družstvo a z tabuľky č. I. 86 opak (pričom súd vychádzal zo skutočnosti legitímneho členstva F. J. Q. a jeho právneho predchodcu).

Výpočet koeficientu: $64.740 / 1.493.734,40 = 0,043341$.

Vyrovnač podiel: $0,043341 \times 1.526.880 = 66.176,51$ eur.

Výpočet zrážkovej dane: $66.176,51$ eur (vyrovnač podiel) - 4.980 (splatený členský vklad žalobkyne) = $61.196,51$ eur, čo je základ dane

Pri 7 % zrážková daň predstavuje sumu $4.283,76$ eur.

Vyrovnač podiel po odpočítaní zrážkovej dane, ktorá sa, podľa názoru súdu, musí odrátať a nemôže byť vyplatená žalobkyni, lebo túto odvádzal žalovaný (žalovanému sa do dispozície nikdy nedostane) je nasledovný:

$$66.176,51 - 4.283,76 = 61.892,75 \text{ eur}$$

Toto je výška vyrovnacieho podielu, ktorá mala byť žalobkyni vyplatená, avšak bolo vyplatené len $42.755,85$ eur (čo je tiež hodnota bez zrážkovej dane). Rozdiel medzi týmito sumami, na ktorú mala žalobkyňa nárok a ktorá jej reálne bola vyplatená, potom predstavuje sumu $19.136,90$ eur, ku ktorej zaplaceniu súd žalovaného zaviazal spolu s úrokmi z omeškania.

31. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku $40.0391,38$ eur a príslušných úrokov z omeškania tak, ako sú uvedené vo výroku rozsudku bola žaloba zamietnutá.

32. O trovách konania súd rozhodol v zmysle úspechu podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Žalobca si žalobou uplatňoval istinu $59.528,21$ eur. Uplatnený úrok z omeškania do času vyhlásenia rozsudku o vyčíslení predstavoval $1.034,64$ eur. Teda, žalobca spolu žiadal sumu $60.562,85$ eur (ku dňu vyhlásenia rozsudku), čo je 100 %. Žalobcovi bola priznaná istina v sume $19.136,90$ eur a úrok z

omeškania, ktorý od 22.04.2019 do 18.06.2021 predstavuje sumu 330,93 eur. Spolu bola teda priznaná suma 19.467,83 eur (ku dňu vyhlásenia rozsudku), čo predstavuje 32,14 % úspech žalobcu a 67,86 % úspech žalovaného. Potom čistý úspech žalovaného je 35,72 % (67,86 % - 32,14 %) a v tejto výške súd žalovanému priznal právo na náhradu trov voči žalobcovi, pričom o samotnej výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.